

Posudek diplomové práce
Bc. et Bc. Anna Tomanová
Využitelnost zpráv z psychologického vyšetření
Katedra psychologie FFUK v Praze, 2016

V posledním čtvrtstoletí i u nás se partnerské vztahy výrazně proměňují. Snižují se počty sňatků, zvyšuje se věk prvorodiček, počet narozených dětí nedostačuje na reprodukci národa, nemění se počty rozchodů-rozvodů, objevují se předtím nevídaná rodinná spojení, mj. homoparentální rodiny. Od psychologů se očekává, že budou mít relevantní poznatky, na jejichž základě budou moci poskytovat doporučení těm, kteří se ocitnou v některé z uvedených situací. Česká psychologická obec však na tyto výzvy reaguje velmi málo. Některé problémy nejsou u nás prakticky zkoumány vůbec. Tento dlouhý úvod měl posloužit tomu, abych ukázal, že téma není u nás výzkumně zpracováno a současně vyslovuji názor, že z hlediska dětí jde o téma relevantní.

Autorka se v literárněpřehledové části práce postupně a logicky přibližuje tématu tím, že se zabývá současnou českou rodinou, následně zmiňuje situaci v rodinách po rozvodu. Ve třetí kapitole se už věnuje situaci dítěte v rodinách s biologickým otcem a s otcem nevlastním a následně specificky nevlastním otcem a jeho situací v nové rodině. Literaturu, zejména tuzemskou, pokládám za dostatečnou. Práce s literaturou pokládám za korektní.

A.Tomanová v rámci empirického výzkumu provedla rozhovory s devíti muži. Pokud by se to někomu zdálo málo, tak by měl vzít v potaz, že na rozdíl od např. homoparentálních rodin, střídavé péče apod., neexistuje instituce nebo spolek, který by mohl být zdrojem kontaktů. Navíc jde o první sondu a v takovém případě pokládám počet za dostatečný. Jako výzkumnou metodu použila Life story interview – je škoda, že ji podrobněji nepopsala. Sice si asi umíme představit, o co šlo, přesto by o něco podrobnější popis nebyl na škodu. Zpracování výsledků je adekvátní – jsem přesvědčený, že jako upozornění na problémy a ilustrace jejich řešení, je tato část práce v upravené podobě publikovatelná.

Je škoda, že autorka pojednala velmi stručně diskusi. Je škoda, že ji vyčerpala popisem limitů práce. Rovněž využití studie pro další výzkum je popsáno obecně – v tomto bodu bych diplomandku požádal, aby v rozpravě nad DP byla konkrétnější a specifitější.

Jsem přesvědčený, že by měly být přiloženy přepisy rozhovorů s otci i použitá výzkumná metoda.

V textu i v literárních odkazech se vyskytují překlepy a drobnější chyby, podle mého soudu množství nevybočuje z úrovně těch předkladatelů diplomových prací, kteří této stránce věnují poněkud menší pozornost.

Závěr: Předložená diplomová práce splňuje požadavky kladené na diplomovou práci na katedře psychologie FFUK a to jak rozsahem, tak obsahově, doporučuji ji proto k obhajobě. Navrhuji hodnocení velmi dobře.

PhDr. Václav Mertin

31. 8. 2016